

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți (a Lăsatului sec de carne)

Evangelhia duminicii
Ev. Matei 25, 31-46

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei preamici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

Apariție neîntreruptă
din anul 2002.
Pe site-ul
parohiatomacoza.ro
găsiți Arhiva completă

Există o legătură între Sfântul Ioan Botezătorul și Dragobete?

Urmând firul unor legende populare, se crede că **Dragobete** este un personaj preluat de la vechii daci și transformat, mai apoi, într-un protector al tinerilor și patron al iubirii. Mai demult, celebrarea acestei zile era legată și de renașterea naturii – moment în care omul, păsările cerului și ogorul se pregăteau pentru intrarea în anotimpul prosperității și-al trezirii la o nouă viață.

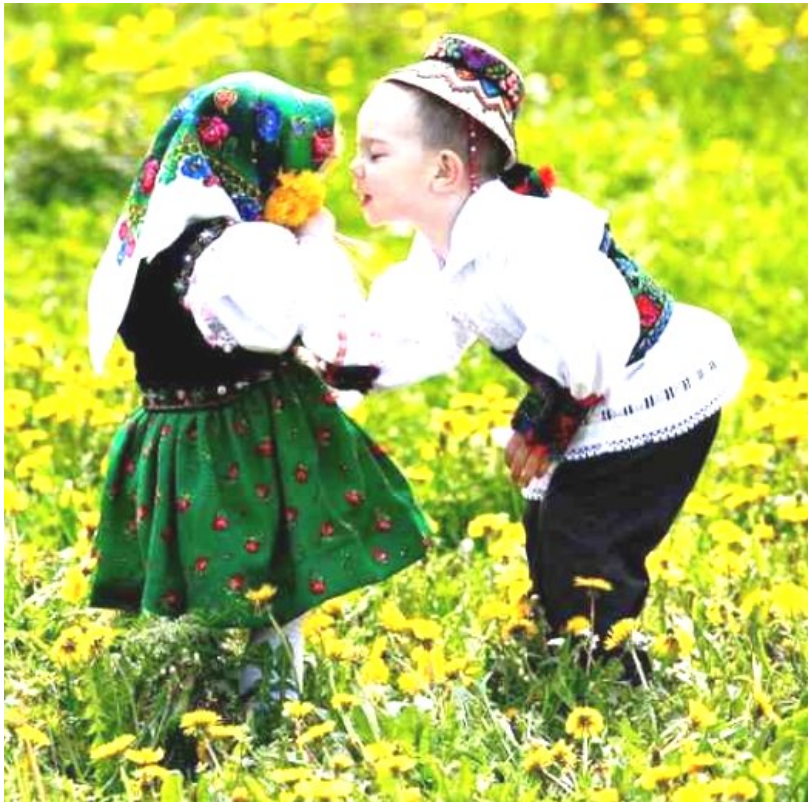
Etimologic, forma actuală a termenului trimite la limba slavă și la familia lexicală din care fac parte cuvintele „drag” și „dragoste”. De aceea, unii etnologi consideră că numele acestei sărbători populare rezultă din contopirea a doi termeni slavi vechi: „dragu” (drag) și „bîti” (a fi). „Dragubîti” ar însemna, așadar, „a fi drag”.

(continuare în pagina a doua)

**Sfârșitul acestei săptămâni
pune începutul cel bun
Primăverii calendaristice.
Dorim ca ziua de Mărțișor
să vă aducă pace în suflet,
sănătate la trup și
înțelepciune minții,
cu multe împliniri și bucurii.
Bunul Dumnezeu să vă
dăruiască tuturor o Primăvară
frumoasă și binecuvântată.**

Ce legătură există între Sfântul Ioan Botezătorul și Dragobete?

(urmare din pagina întâi)

Pe de altă parte, majoritatea specialiștilor sunt tributari explicației din „Micul Dicționar Academic” editat de Academia Română în anul 2010. Acesta asociază etimologia termenului cu sărbătoarea Aflării Capului Sfântului Ioan Botezătorul care, în limba slavă, se numește „Glavo-Obretenia”. Poporul român ar fi preluat și adaptat acest termen, în timp, sub diverse forme: „Vobritenia”, „Rogobete”, „Bragobete”, „Bragovete” etc., până când a ajuns în unele zone din țara noastră ca „Dragobete”.

Într-un articol apărut în anul 2004 în revista „România Literară”, lingvистa Rodica Zafiu spune că „*e foarte posibil ca la forma actuală să se fi ajuns prin confuzii paronimice, etimologie populară, prin apropierea compusului slav de cuvinte cunoscute din familia lui drag și prin reinterpretarea lui ca nume propriu de persoană*”. Tot ea mai spune că sufixul „-ete” din „dragobete”, este specific zonelor în care sărbătoarea a fost atestată cel mai mult: Oltenia și vestul Munteniei. Această afirmație este întărită și de cercetările etnografice ale părintelui Simeon Florea Marian care, în cartea „Sărbătorile la români”, scrie și el că, în mai multe comune din Muntenia, dar mai cu seamă în Oltenia, sărbătoarea creștină a Aflării Capului Sfântului Ioan Botezătorul din 24 februarie se numește „Dragobete”.

Dincolo de aceste noțiuni și sensuri etimologice, nici **Valentine's Day** și nici ziua de **Dragobete**, cu toate obiceiurile și tradițiile lor, nu au legătură cu Tradiția Bisericii. Cu toții suntem născuți și trăim din dragostea lui Dumnezeu și este nefiresc să sărbătorim iubirea într-o singură zi din an, când viața noastră toată ar trebui să fie plină, la orice pas, de dragoste.

Sursa: doxologia.ro

Ce fel de „mărțișoare” purtau primii creștini?

Originile acestei sărbători nu sunt cunoscute cu exactitate, însă unii cercetători consideră că prezența sa atât la poporul român, cât și la cel bulgar se datorează substratului comun daco-tracic. Pe vremea dacilor, legendele spun că se dăruiau celor apropiați amulete confecționate din pietre albe sau roșii înșirate pe o ață, despre care se credea că sunt simbol al fertilității. Acestea erau purtate până când pomii fructiferi începeau să înflorească, apoi erau agățate de crengile acestora. Cercetările arheologice efectuate în țara noastră, la Schela Caldovei (județul Mehedinți), au scos la iveală astfel de pietre albe și roșii, care datează de peste 8000 de ani.

Alți specialiști spun că sărbătoarea mărțișorului a apărut pentru prima dată în Imperiul Roman, când Anul Nou era sărbătorit în prima zi a primăverii, în luna lui Marte – zeu al războiului, dar și al fertilității și vegetației. Dualismul acesta este remarcat și în șnurul împletit dintr-un fir alb și unul roșu, albul însemnând pacea, iar roșul, războiul.

Dincolo de aceste tradiții și legende, cert este faptul că mărțișorul nu este un simbol religios sau creștin, ci este specific, așa cum am văzut, credințelor populare necreștine. Obiceiul de a dărui mărțișoare s-a transmis de-a lungul timpului, reușind să conviețuiască cu practicile creștine bimilenare. **Într-un interviu publicat pe site-ul doxologia.ro**, părintele Valentin Băltoi, consilier cultural în cadrul Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, spunea că „*nu putem da sens creștin mărțișorului, atașându-i simboluri religioase, într-o încercare de «încreștinare» a lui. Asocierea este nefericită. Simbolurile creștine au o semnificație specifică și exprimă în sine realități ce nu au nevoie de îmbunătățiri*”.

Într-adevăr, simbolurile creștine ascund în spatele lor povești și semnificații deosebite, având în vedere timpul și locul utilizării acestora. La începuturile creștinismului, în epoca persecuțiilor, creștinii se recunoșteau între ei cu ajutorul acestor simboluri, fără a se expune. Spre exemplu, pe pereții catacombelor din Roma se observă și astăzi urme ale acestor semne: ramura de măslin (simbol al familiei numeroase și al păcii), ramura de smochin (simbol al victoriei) sau crinul (despre care Mântuitorul spunea că este înveșmântat mai frumos decât Solomon). De asemenea, mai găsim în creștinismul primar și simbolul peștelui, cuvântul grecesc *ih̄tis* (pește) fiind format din inițialele numelui lui Iisus Hristos, al mielului (vietatea cea mai curată și nevinovată), al porumbelului (închipuind sufletul blând, dar și pe Sfântul Duh) sau al butucului de viță de vie (care Îl reprezenta pe Mântuitorul ca izvor sau temelie a Bisericii).

(continuare în pagina a patra)

Să ne cunoaștem sfinții!

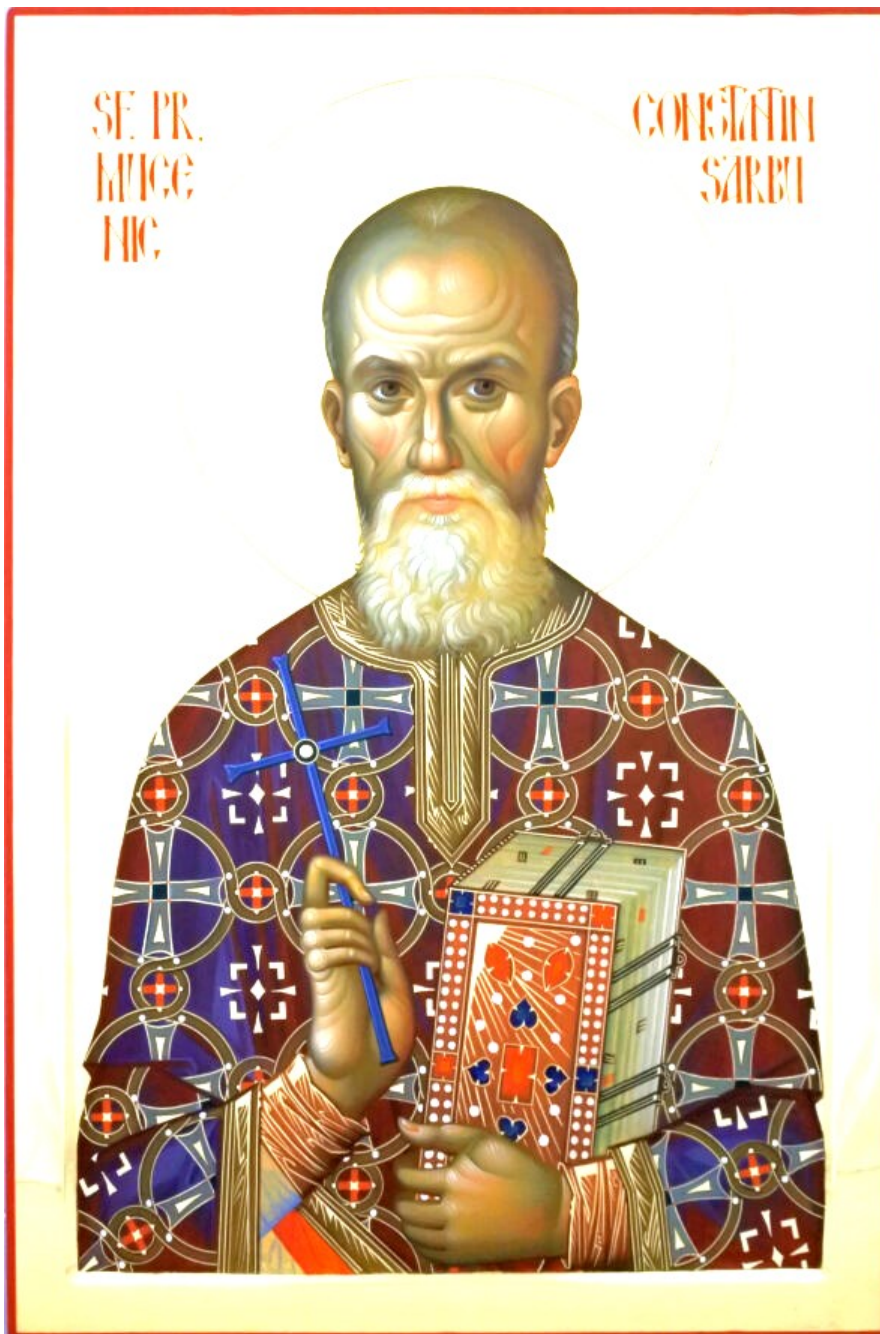
**CENTENARUL
PATRIARHIEI ROMÂNE:
Proclamarea generală a canonizării
celor 16 Sfinți Români**

3. Părintele Constantin Sârbu, cu titlatura: Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu, cu cinstire în ziua de 23 octombrie;
* Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu a fost unul dintre preoții mărturisitori din vremea prigoanei comuniste. A pățimit în cele mai dure carceri comuniste și nu a părăsit credința ortodoxă nici în fața amenințării cu moartea. Părintele Constantin Sârbu s-a născut în data de 10 ianuarie 1905, în comuna Cavadinești, din fostul județ Covurlui. A studiat la Facultatea de

Teologie Ortodoxă din București (1925-1929). În 1934 s-a mutat la Huși, la solicitarea episcopului Nifon Criveanu, care l-a hirotonit preot la Catedrala Episcopală din Huși. Începând cu data de 1 noiembrie 1938, a solicitat transferul de la Huși la parohia nou înființată Parcul Călărași, din cartierul Vergului, fără biserică și fără casă parohială. Aici, a ctitorit Biserica 'Sfinții Împărați Constantin și Elena'. Rămânând văduv, părintele a îmbrățișat o viață de nevoiță și rugăciune neîncetată. Pentru curajul său de a propovădui pe Hristos, în ziua de 10 ianuarie 1954, a fost arestat. A fost condamnat la opt ani și trei luni de închisoare. După condamnare, părintele Sârbu a fost purtat prin penitenciarele de la Jilava (1954-1955), Gherla (1956-1962) și Dej (1955) și în lagărele de muncă de la Poarta Albă (1955-1956) și Salcia (1959). A avut din 1961 până 1964

domiciliu forțat în satul Viișoara, în Câmpia Bărăganului. Întors în București, i se îngăduie să slujească în Biserica Sapienței. În ziua de 23 octombrie 1975, după Spovedanie și Împărtășanie, Sfântul Preot Mucenic Constantin Sârbu a trecut la cele veșnice, pe patul de spital.

(sursa: doxologia.ro)

"Niciodată nu veți avea pace și liniște sufletească dacă nu veți iubi și ierta ca Hristos. Noi nu știm să iertăm. Tu, care vii la biserică - eu pentru tine vorbesc - tu, care știi că Dumnezeu vrea pace, tu prin tăcere să dezarmezi pe cel care a pornit cearta, căci din dușman poți să ți-l faci prieten. Această comportare arată diferența dintre tine, care intri cu folos în biserică și cel ce nu vine sau vine numai cu trupul."

"Focul candelii sau al lumânării este un simbol material al flăcării spirituale din inima omului care generează iubirea."

Părintele Constantin Sârbu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

Duminică, 23 februarie,

- 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Vineri, 28 februarie

- 17.00 Taina Sf. Maslu

•Sâmbătă, 1 martie,

-7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților, **prima din seria celor șapte pomeniri din Postul Mare**

- 17.00 Slujba Vecerniei

Ce fel de „mărțișoare” purtau primii creștini?

(urmare din pagina a treia)

Tot în categoria simbolurilor creștine intră și *talismanele* sau *amuletele* purtate de vechii creștini. Prin cuvântul latinesc *amuletum* sau cel grecesc, *περίσπυρον* înțelegem niște obiecte mai mici sau mai mari, pe care creștinii le purtau la mâini, la gât ori pe piept, ca semn al credinței lor pioase sau ca o urmă a superstițiilor care îi însoțeau chiar și după botezul creștin, așa cum arată liturgistul Badea Cireșanu. Forma acestora era fie rotundă, asemănătoare monedelor, fie pătrată, eliptică sau sferică, asemenea globurilor de mici dimensiuni. Alteori, acestea erau confecționate sub forma unei mâini care ținea o plăcuță pe care scria „zises” (să trăiești!), toate fiind din aur, argint, aramă, lut ars, lemn sau stică.

Sfinții Părinți, observând că acest obicei ia amploare, l-au oprit și condamnat cu severitate în cadrul Sinoadelor Ecumenice și prin învățăturile lor, permițând totuși creștinilor să poarte la mână sau la gât o serie de obiecte precum: medalioane din aur sau argint cu monograma lui Hristos, cruci cu bucațele din lemnul Sfintei Cruci, iconițe, bucați din scrierile sfinte, chipul mielului sau al peștelui, cu speranța că aceștia vor ignora superstițiile și că se vor apropia mai mult de Biserică. Toate obiectele de acest fel purtau denumirea generică de *engolpion* (gr. *εγκόλπιον*), termen utilizat până astăzi pentru a denumi acel medalion cu icoană purtat de către episcopi.

Sfântul Ioan Gură de Aur confirmă aceste detalii în Omilia a IX-a către Antiohieni, unde menționează faptul că femeile și copiii purtau la gât cărți mici, cu texte evanghelice, pentru a-i feri de rău, iar **Sfântul Grigorie cel Mare** mărturisește și el că a trimis reginei Teodolinda, pentru Adulovald, fiul pe care ea îl născuse de curând, două odoare: o cruce care conținea lemn din Sfânta Cruce a Mântuitorului și un exemplar din Sfintele Evanghelii.

Toate aceste simboluri au fost descoperite în mai multe locuri din lume – semn al răspândirii creștinismului în primele veacuri de după Hristos. În România, la Potaissa (Turda, județul Cluj), a fost găsită o piatră prețioasă de onix, pe care este sculptată scena Bunului Păstor purtând pe umeri un miel. În stânga se află un copac cu două crengi înclinate deasupra Lui, iar pe o ramură se află o pasăre. În dreapta e o corabie din care cade un om în apă, iar în jurul acesteia se află criptograma *IHTIS*.

În ceea ce privește tradiția mărțișorului ca simbol al trecerii de la iarnă la primăvară, Biserica nu a interzis niciodată purtarea acestuia, ci l-a îngăduit, având în vedere amploarea manifestării și caracterul său inofensiv. Este trist, totuși, că astăzi nu mai suntem interesați la fel de mult de tradiții precum bunicii sau străbunicii noștri și că, în fața raftului cu mărțișoare, nu mai avem sentimentul de apartenență, de iubire și dragoste pentru rădăcinile și valorile poporului. Din păcate, alegerea noastră a devenit una strict estetică sau financiară.

Sursa: doxologia.ro